

Kúria

ítélet

Az ügy száma: Bhar.I.432/2020/22.

A határozat szintje: harmadfok

A tanács tagjai: Dr. Székely Ákos a tanács elnöke, Dr. Gimesi Ágnes előadó bíró,

Dr. Sebe Mária bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2020. december 11.

Az ügy tárgya: emberkereskedelem büntette és más bűncselekmények

vádlott(ek): terhelt3 és társai

Első fok: Fővárosi Törvényszék ügyszám. ítélet, 2019. március 14.
tárgyalás

Másodfok: Fővárosi Ítéltábla ügyszám1.ítélet, 2019. október 8. nyilvános
ülés

Az indítvány előterjesztője: Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség/

terhelt2 rendű vádlott védője

Az indítvány iránya: terhelt1 rendű és terhelt2 rendű vádlott terhére/

hatályon kívül helyezés

Rendelkező rész

Az emberkereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt terhelt³ és társai ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság ügyszám1. számú ítéletét terhelt1 rendű és terhelt2 rendű vádlott tekintetében megváltoztatja:

- a terhelt1 rendű és terhelt2 rendű vádlottak ellen 2 rendbeli – két ismeretlen személyazonosságú sértett sérelmére – társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntette [Btk. 192. § (2) bekezdés, (3) bekezdés h) és i) pont] kapcsán a felmentő rendelkezést mellőzi, és az eljárást megszünteti

- terhelt1 rendű és terhelt2 rendű vádlottakat az ellenük 2 rendbeli – sértett1 és I. számú sértett sérelmére – társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntette [Btk. 192. § (2) bekezdés, (3) bekezdés h) és i) pont] miatt emelt vád alól felmenti.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét terhelt1 rendű és terhelt2 rendű vádlottak tekintetében helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítja a terhelt1 rendű vádlott által 2019. október 8. és 2020. szeptember 11. napja között előzetes fogvatartásban töltött időt is.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] **I.** A Fővárosi Törvényszék a 2019. március 14. napján tartott tárgyaláson meghozott és kihirdetett ügyszám. számú ítéletével:

[2] A 2014. május 31. napjától 2014. június 3. napjáig őrizetben volt, 2014. június 3. napjától 2015. december 3. napjáig előzetes letartóztatásban, 2015. december 4. napjától 2015. december 15. napjáig házi őrizetben volt, 2015. december 16. napjától 2016. február 3. napjáig ismét előzetes letartóztatásban volt, 2016. február 4. napjától 2016. február 16. napjáig házi őrizetben volt, 2016. február 16. napjától 2016. március 30. napjáig előzetes letartóztatásban volt, 2016. március 31. napjától 2016. szeptember 23. napjáig lakhelyelhagyási tilalom hatálya alatt, majd szabadlábon, 2018. november 29. napjától más ügyben őrizetben, 2018. december 1. napjától más ügyben letartóztatásban lévő terhelt1 rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rendbeli társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 192. § (2)

bekezdés, (3) bekezdés h) és i) pont – tényállás 2. pont], prostitúció elősegítésének büntetében [Btk. 201. § (3) bekezdés I. fordulat], társtettesként elkövetett prostitúció elősegítésének büntetében [Btk. 201. § (3) bekezdés I. fordulat], társtettesként elkövetett kitarottság büntetében (Btk. 202. §), lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntetében [Btk. 325. § (1) bekezdés a) pont], lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntetében [Btk. 325. § (2) bekezdés a) pont] és kábítószer birtoklásának vétségében [Btk. 178. § (6) bekezdés]. Ezért a III. rendű vádlottat – halmazati büntetésül – 6 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 6 év kiutasításra ítélte azzal, hogy legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Továbbá 42.772.352 forint erejéig vagyonekobzást rendelt el.

[3] A 2014. május 31. napjától 2014. június 3. napjáig őrizetben volt, 2014. június 3. napjától 2014. december 2. napjáig előzetes letartóztatásban, 2014. december 3. napjától 2015. október 2. napjáig házi őrizetben volt, 2015. október 3. napjától 2016. szeptember 23. napjáig lakhelyelhagyási tilalom hatálya alatt volt, azóta szabadon lévő terhelt² rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rendbeli társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntetében [Btk. 192. § (2) bekezdés, (3) bekezdés h) és i) pont – tényállás 2. pont], társtettesként elkövetett prostitúció elősegítésének büntetében [Btk. 201. § (3) bekezdés II. fordulat], társtettesként elkövetett kitarottság büntetében (Btk. 202. §) és kábítószer birtoklásának vétségében [Btk. 178. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont]. Ezért a IV. rendű vádlottat – halmazati büntetésül – 6 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte azzal, hogy legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[4] Mindkét vádlott vonatkozásában rendelkezett az előzetes fogvatartás és a házi őrizet szabadságvesztés végrehajtásába történő beszámításáról, továbbá a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költségről.

[5] A mindkét vádlott tekintetében kétirányú fellebbezések alapján másodfokon – a másodfokú eljárásban már ismeretlen helyen tartózkodó IV. rendű vádlott távollétében – eljáró Fővárosi Ítéltábla a 2019. október 8. tartott nyilvános ülésen meghozott és kihirdetett ügyszám1. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet a III. rendű és IV. rendű vádlott tekintetében megváltoztatta:

[6] A III. rendű és IV. rendű vádlottakat az ellenük 2 rendbeli társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntette [Btk. 192. (2) bekezdés, (3) bekezdés h) és i) pont – tényállás 2. pont] miatt emelt vád alól felmentette, a terhükre megállapított nemi élet és nemi erkölcs elleni bűncselekményeket egységesen prostitúció elősegítése büntetének [Btk. 201. § (3) bekezdés I. fordulat] minősítette azzal, hogy azt a III. rendű vádlott részben társtettesként, a IV. rendű vádlott társtettesként követte el; a III. rendű vádlott terhére megállapított közbiztonság elleni bűncselekmény megnevezését lőfegyverrel vagy lőszerrel visszaélésre pontosította; megállapította, hogy a IV. rendű vádlott az egészséget veszélyeztető bűncselekményt bűnsegédként követte el; a III. rendű vádlott szabadságvesztés büntetésének tartamát 5 évre enyhítette és a Magyarország területéről való kiutasítását mellőzte; a IV. rendű vádlott szabadságvesztés büntetésének tartamát 5 évre enyhítette, a III. rendű vádlott esetében a vagyonekobzás összegét 42.572.469 forintra módosította; helyesbítette a bűnjelekre vonatkozó rendelkezéseket; pontosította a III. rendű vádlott születési helyét és további tárgyalási napokat is feltüntetett. Egyebekben a III. rendű és IV. rendű vádlottak tekintetében

helybenhagyta az elsőfokú ítéletet, valamint rendelkezett a III. rendű vádlott 2019. szeptember 8. napjától a „mai napig” letartóztatásban töltött idő beszámításáról és arról, hogy a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből a III. rendű vádlott 38.100 forint, míg a IV. rendű vádlott 42.625 forint bűnügyi költség megfizetésére köteles. Kimondta, hogy az ítélet ellen a III. rendű vádlott és védője, a IV. rendű vádlott és védője, valamint vonatkozásukban az ügyész fellebbezéssel élhet.

[7] A Fővárosi Főügyészség NF.18401/2013/399-I. számú vádirata 2. pontjának másodfellebbezéssel érintett bűncselekményekre vonatkozó része (8. oldal 3-5. bekezdés) szerint a III. rendű és IV. rendű vádlott 2013 novembere óta legalább két sértett Magyarországra történő toborzásában és szexuális célú kizsákmányolásában vett részt. Ezt követően rögzítette, hogy sértett1 sértett és az I. szám alatt megnevezett sértett maguktól jelentkeztek és prostituáltként dolgoztak a két vádlott irányítása alatt működő bordélyházban. A vád mind a III. rendű, mind a IV. rendű vádlott tekintetében a 2. vádpontra utalással minősítette cselekményüket egyaránt 2 rendbeli emberkereskedelem büntettének (vádirat 12–13. oldal).

[8] Az elsőfokú ítéleti tényállás 2. pontjának vonatkozó része (17. oldal 4. bekezdésétől 18. oldal 6. bekezdésével bezárólag): A III. rendű és IV. rendű vádlott „be nem azonosítható személyazonosságú és számú, legalább két sértett prostitúcióra történő toborzásában, Magyarországra történő szállításában, majd szexuális kizsákmányolásában vettek részt.” Ezt követően rögzítette, hogy sértett1 sértett és az I. szám alatt megnevezett sértett maguktól jelentkeztek és prostituáltként dolgoztak a két vádlott felügyelete alatt működő bordélyházban és más hotelokban. „Azt nem lehetett bizonyítani, hogy terhelt1 és terhelt2 vádlottak sértett1 és az I. számú sértett prostitúcióra történő toborzásában, Magyarországra szállításában, majd ilyen előzményeket követően szexuális célú kizsákmányolásában részt vettek volna.”

[9] Az elsőfokú ítéleti tényállás 2. pont vonatkozó részére adott jogi indokolása (82. § 11. bekezdésétől 83. oldal 1. bekezdésével bezárólag): A fentiek alapján III. rendű és IV. rendű vádlottat „e két sértettet” (azaz a vádiratban megjelölt sértett1 sértett és az I. szám alatt megnevezett sértett) érintően a 2 rendbeli kizsákmányolás céljából, bünszövetségben, üzletszerűen elkövetett emberkereskedelem büntette miatt emelt vád alól bizonyítottság hiányában fel kellett volna menteni. Azonban az is megállapítható volt, hogy a vádlottak „ma már be nem azonosítható személyazonosságú, de legalább két sértett Magyarországra történő toborzásában és szexuális célú kizsákmányolásában bizonyítottan részt vettek. Ezért felmentésnek nem volt helye és őket, ezen ismeretlen sértettek tekintetében, a tettazonosság körében bűnösnek kellett kimondani.

[10] A másodfokú bíróság a cselekmények tekintetében arra az álláspontra helyezkedett, hogy a tényállás 2. pontját érintően az elsőfokú bíróság a vádelv sérelmével állapította meg a III. rendű és IV. rendű vádlott bűnösségét a 2 rendbeli társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntettében, mivel vád tárgyává nem tett cselekményt bírált el (másodfokú ítélet 28. oldal 3. bekezdésétől 30. oldal 1. bekezdésével bezárólag).

[11] Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a két vádlott bűnösségét a két vádiratban nevesített személy vonatkozásában bizonyítottság hiányában nem lehetett megállapítani emberkereskedelem büntettében, azonban tévedett,

amikor a vád keretein túllépve két ismeretlen sértett vonatkozásában már megállapíthatónak találta ugyanezt a bűncselekményt. Érvelése szerint a vádirat 2. vádpontjában leírt történeti tényállás kizárólag úgy értelmezhető, hogy a „legalább két sértett” meghatározás alatt sértett1 és az I. számú sértett értendő, így az elsőfokú bíróság által hivatkozott további két ismeretlen személyazonosságú sértetre vonatkozóan a vádirati tényállás nem tartalmaz elkövetési magatartást, azaz az elsőfokú bíróság értelmezésével ellentétben az ügyészség nem négy, hanem csak két sértetre vonatkozó vádlotti cselekvőséget tett vád tárgyává.

[12] A másodfokú bíróság okfejtése szerint az elsőfokú bíróság vádon túlterjeszkedésének esetére a Be. nem tartalmaz szabályozást a másodfokú bíróság számára, ezért e két vádlottat bűncselekmény hiányában mentette fel, mivel az elsőfokú bíróság a két vádlottat olyan sértettekhez köthető cselekményre vonatkozólag ítélte el, akik nem is szerepelnek a vádirat tényállásában, ezért fogalmilag kizárt erre (e cselekményekre) alapítva a bűnösség megállapítása. A tettazonosságra hivatkozás nem helytálló, annak vizsgálata fel sem merülhetett.

[13] **II.** A másodfokú bíróság ítélete ellen – törvényes határidőn belül – a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség és a IV. rendű terhelt védője jelentett be fellebbezést.

[14] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a III. rendű és a IV. rendű vádlottak terhére a részfelmentésükre tekintettel a bűnösségük megállapítása és velük szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása érdekében fellebbezett, s azt részletesen megindokolta.

[15] A IV. rendű vádlott védőjének jogorvoslati indítványa – indokolás nélkül – hatályon kívül helyezésre, másodlagosan IV. rendű vádlott büntetésének enyhítésére irányult.

[16] A Legfőbb Ügyészség a BF.1511/2019/8. számú átiratában a III. rendű és a IV. rendű vádlottak terhére bejelentett ügyészségi fellebbezést módosított tartalommal tartotta fenn. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a vádelv sérelmével állapította meg e két vádlott bűnösségét a fellebbezéssel érintett bűncselekményekben, azonban tévedett a másodfokú bíróság, hogy erre alapítva III. rendű és IV. rendű vádlott tekintetében felmentő rendelkezést hozott. Helyesen az eljárás megszüntetésének [Be. 567. § (2) bekezdés d) pont] lett volna helye. Az ügyészségi fellebbezés a módosításra figyelemmel már nem irányul a két vádlott terhére.

[17] A Legfőbb Ügyészség IV. rendű vádlott védőjének fellebbezését alaptalannak találta.

[18] Kifejtette, hogy a másodfokú bíróság a két vádlott tekintetében az elsőfokú ítélettől eltérő rendelkezése a Be. 615. § (2) bekezdés b) pontja értelmében megnyitotta a harmadfokú eljárás lehetőségét, mivel a másodfokú bíróság részben – szemben a bűnösséget megállapító elsőfokú ítélettel – felmentő rendelkezést hozott. Ugyanakkor a megállapított tényállás megalapozott, a két vádlott bűnösségére vont következtetés helytálló. Konkrét hatályon kívül helyezési okot a IV. rendű vádlott védője sem jelölt meg, ilyen körülmény egyébként sem állapítható meg. Egyetértett a bűncselekmények minősítésével és a kiszabott büntetésekkel is.

[19] A Legfőbb Ügyészség indítványozta a másodfokú ítélet nyilvános ülésen történő megváltoztatását, s a részfelmentéssel érintett bűncselekmények tekintetében az eljárás megszüntetését a Be. 567. § (2) bekezdés d) pontja alapján a III. rendű és IV. rendű vádlottakkal szemben, egyebekben pedig a másodfokú ítélet helybenhagyását. A Legfőbb Ügyészség utóbb a BF.1511/2019/14. számú átiratában már azt közölte, hogy nyilvános ülés kitűzését nem indítványozza.

[20] A III. rendű vádlott és védője, valamint a IV. rendű vádlott és védője az ügyészi fellebbezésre nem tettek észrevételt, és nyilvános ülés tartását sem indítványozták.

[21] **III.** A Kúria a Legfőbb Ügyészség által módosított másodfellebbezést alaposnak, míg a IV. rendű terhelt védőjének másodfellebbezését nem találta alaposnak.

[22] 1. A másodfokú bíróság ügydöntő határozata ellen fellebbezésre jogosult a vádlott, az ügyészség és a védő [Be. 616. § a)-c) pont]. A fellebbezések ekként arra jogosulttól származva joghatályosak.

[23] 2. A másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye a harmadfokú bírósághoz a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bírósággal ellentétes döntése esetén [Be. 615. § (1) bekezdés]. Ellentétes a döntés, ha a másodfokú bíróság az első fokon elítélt vádlottat felmentette [Be. 615. § (2) bekezdés b) pont 1. fordulat]. A fellebbezés sérelmezheti az ellentétes döntést [Be. 615. § (3) bekezdés a) pont].

[24] Miután részben, a III. rendű és IV. rendű vádlottak tekintetében a 2 rendbeli társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntette [Btk. 192. § (2) bekezdés, (3) bekezdés h) és i) pont] vonatkozásában az elsőfokú bíróság bűnösséget megállapító, míg a másodfokú bíróság felmentő döntést hozott, ezek kétségtelenül ellentétes döntések [Be. 615. § (2) bekezdés b) pont 1. fordulat], és ezen bűncselekmények vonatkozásában helye van a harmadfokú eljárásnak.

[25] 3. A harmadfokú bíróság tanácsülésen határoz, ha az ítélet ellen a vádlott terhére nem jelentettek be fellebbezést és nyilvános ülés kitűzését az ügyészség, a vádlott, a védő vagy a fellebbező nem indítványozza [Be. 621. § (2) bekezdés]. A jelen ügyben is ugyanez a helyzet, mivel a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség eredetileg a két vádlott terhére jelentett be fellebbezését utóbb a Legfőbb Ügyészség már nem a két vádlott terhére változtatta meg.

[26] A tanács elnöke hivatalból nem tűzött ki nyilvános ülést, és sem a Legfőbb Ügyészség, sem a vádlottak és a védők az észrevétel előterjesztésére rendelkezésre álló határidő alatt nyilvános ülés kitűzését nem indítványozták [Be. 621. § (3) bekezdés].

[27] Mindezek folytán a Kúria tanácsülésen bírálta el a fellebbezéseket.

[28] 4. A Be. 618. § (1) bekezdése alapján a harmadfokú bíróság a) a másodfokú bíróság ítéletének aa) a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését, ab) azon rendelkezését, illetve részét, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének a sérelmezett ellentétes döntéssel összefüggő

felülbírálatára eredményezett, és b) az elsőfokú és a másodfokú bírósági eljárást arra tekintet nélkül bírálja felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett.

[29] A Kúria a hivatalból elvégzett vizsgálata során abszolút (feltétlen) eljárási szabálysértést [Be. 608. § (1) bekezdés], s egyéb a 607. § (1) bekezdésében, valamint a 608. § (1) bekezdésében fel nem sorolt, és a harmadfokú eljárásban nem orvosolható olyan eljárási szabálysértést sem észlelt, amely lényeges hatással volt az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, illetve az intézkedés alkalmazására [Be. 609. § (1) bekezdés].

[30] A két vádlott terhére fellebbezés nincs, így beállt a súlyosítási tilalom, melynek értelmében a vádlott büntetését súlyosítani csak akkor lehet, ha a terhére fellebbezést jelentettek be [Be. 595. § (1) bekezdés 1. mondat 2. fordulat].

[31] A Be. 615. § (3) bekezdés szerint a fellebbezés az ellentétes döntést, illetve kizárólag a másodfokú bíróság ítéletének azon rendelkezését vagy részét sérelmezheti, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálatára eredményezett. A Be. 615. § (5) bekezdésére figyelemmel a másodfokú ítéletnek a (3) bekezdésben meghatározottakon kívüli rendelkezése, illetve része ellen nincs helye fellebbezésnek.

[32] Az elsőfokú és másodfokú bíróság ítélete a 2 rendbeli társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntette (tényállás 2. pont) vonatkozásában tartalmaz eltérő döntést a vádlottak büntetőjogi felelőssége kérdésében, s ezáltal az e körre korlátozott felülbírálatnak van helye.

[33] Vagyis az bírálendő felül harmadfokon, hogy a tényállás 2. pontjában megjelölt cselekmény kapcsán a III. rendű és IV. rendű vádlottat terheli-e büntetőjogi felelősség, illetőleg felmentésük helytálló-e.

[34] 5. A harmadfokú bíróság a határozatát arra a tényállásra alapítja, amely alapján a másodfokú bíróság az ítéletét meghozta, kivéve, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan [Be. 619. § (1) bekezdés].

[35] A harmadfokú bíróság – miként ez a másodfokú bíróságra is vonatkozik – nincs elzárva attól a lehetőségtől, hogy – ha szükségesnek találja – a tényállást korigálja. Kétségtelen, a harmadfokú eljárásban nincs helye bizonyításnak [Be. 619. § (2) bekezdés], azonban ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan, és a helyes tényállás az elsőfokú, illetve a másodfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok alapján megállapítható, vagy a helytelen ténybeli következtetés az elsőfokú, illetve a másodfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok alapján kiküszöbölhető, a harmadfokú bíróság a tényállást hivatalból kiegészíti, illetve helyesbíti [Be. 619. § (3) bekezdés]. A Be. 619. § (4) bekezdése pedig kifejezetten akként is rendelkezik, hogy a fellebbezéssel nem érintett bűncselekmény tekintetében a harmadfokú bíróság nem vizsgálja a másodfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát a másodfokú bíróság által alapul vett tényállásra alapítja.

[36] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített és a másodfokú bíróság által nem korrigált tényállás megalapozott. A másodfokú bíróság az adott körben a bizonyítékokat az elsőfokú bírósághoz képest nem értékelte eltérően, nem állapított meg eltérő tényállást.

[37] A megalapozott tényállás értelmében a két ismert (sértett1 és az I. szám alatti) sértett vonatkozásában a vád tárgyává tett bűncselekmény nem bizonyítható, míg – legalábbis az elsőfokú bíróság szerint – bizonyított két ismeretlen sértett tekintetében.

[38] A Btk. 192. § (2) bekezdésében meghatározott emberkereskedelem büntettét az követi el, aki más kizsákmányolás céljából elad, megvásárol, elcserél, átad, átvesz, toboroz, szállít, elszállásol, elrejt vagy másnak megszerez.

[39] A bíróság vád alapján ítélezik és a vádról döntenie kell, a vádon túl nem terjeszkedhet. A bíróság csak a megvádolt személy büntetőjogi felelősségéről dönthet és csak olyan cselekményt bírálhat el, amelyet a vád tartalmaz (Be. 6. §)

[40] A Kúria osztotta a másodfokú bíróság álláspontját abban, hogy a két ismeretlenül maradt sértett sérelmére elkövetett cselekmény vonatkozásában az ügyészség nem emelt vádat, mivel a vádirat történeti tényállása nem tartalmazza az e személyek sérelmére elkövetett emberkereskedelem büntettét megalapozó elkövetési magatartás leírását. Így az elsőfokú bíróság a vádon túlterjeszkedve állapította meg e vonatkozásban a III. rendű és IV. rendű vádlott büntetőjogi felelősségét, azaz olyan tényállás alapján, amelyet a vádirat nem tartalmazott.

[41] Ennek tükrében okszerű volt a Fővárosi Ítéltábla azon megállapítása is, hogy az elsőfokú bíróság törvénysértően állapította meg e két terhelt büntetőjogi felelősségét a két ismeretlen személyazonosságú sértett sérelmére elkövetett emberkereskedelem büntettében.

[42] A Be. 4. § (6) bekezdése szerint a törvény határozza meg a Be. 4. § (1)-(5) bekezdésén túlmenően azokat a további okokat, amelyek fennállása esetén a büntetőeljárást nem lehet indítani, a már megindult büntetőeljárást meg kell szüntetni, vagy felmentő ítéletet kell hozni. Így a büntetőeljárás megszüntetésének vagy a felmentő ítéletnek az alapja kizárólag a Be.-ben az alapvető rendelkezések körében ok (Be. 4-5. §), vagy a törvény további részében nevesített megszüntetési ok vagy a Be. 566. § (1) bekezdés szerinti felmentő ítélet alapjául szolgáló ok lehet.

[43] A fenti szabályozás tükrében a bíróság vád alapján jár el és a Be. 566. § (1) bekezdése a vád alóli felmentés esetkörét határozza meg.

[44] Mindezek tükrében a Kúria nem értett egyet a másodfokú bíróság azon álláspontjával, hogy az elsőfokú bíróság vádon túlterjeszkedése esetére a Be. nem tartalmaz szabályozást a másodfokú bíróság számára, és ezért bűncselekmény hiányára alapítottan a

terheltek felmentésének van helye, helyesen az e bűncselekmények miatti eljárás megszüntetésének lett volna helye.

[45] A Legfőbb Ügyészség által – helyesen – hivatkozott Be. 567. § (2) bekezdés d) pontja értelmében a bíróság nem ügydöntő végzésével az eljárást megszünteti, ha a vádirat nem vagy hiányosan tartalmazza a 442. § (1) bekezdésében írt törvényes elemeket, és emiatt a vád érdemi elbírálásra alkalmatlan.

[46] Így a vádirat hiányosságának megállapítását megalapozza, ha a vádirat nem tartalmazza a Be. 422. § (1) bekezdés b) pontjában írt elemet, azaz a vád tárgyává tett cselekmény pontos leírását. Az elsőfokú bíróság éppen eme hiányosság miatt értelmezte tévesen a vádirati tényállás pontos tartalmát.

[47] Jelen ügyben a vádirat egyáltalán nem tartalmazta az ismeretlenül maradt sértetteket érintően a vád tárgyává tett cselekmény pontos leírását mint a vádirat egyik törvényes elemét [Be. 442. § (1) bekezdés b) pontot].

[48] Az emberkereskedelem rendbelisége a sértettek számához igazodik, ebből következően a vádhoz kötöttség elve alapján az ügyészség kizárólag 2 rendbeli – azaz a két ismert sértettet érintő – emberkereskedelem büntette miatt emelt vádat. Ebből okszerűen következik, hogy az elsőfokú bíróság helytelenül hivatkozott a tettazonosságra, ténylegesen a vádon túlterjeszkedve állapította meg a két ismeretlen személyazonosságú sértett esetében a terheltek büntetőjogi felelősségét.

[49] Következésképpen – arra is figyelemmel, hogy tettazonosságról szó sem lehet – a felmentő rendelkezést mellőzve a Be. 567. § (2) bekezdés d) pontjának 1. fordulata [a vádirat nem tartalmazza a vád tárgyává tett cselekmény pontos leírását] alapján a két ismeretlen sértett sérelmére társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntette [Btk. 192. § (2) bekezdés, (3) bekezdés h) és i) pont] miatt indult eljárást megszüntette.

[50] Az elsőfokú bíróság bár helyesen megállapította, hogy sértett1-t és az I. számú sértettet érintően az emberkereskedelem büntettének elkövetése a III. rendű és IV. rendű vádlott tekintetében nem bizonyítható, azonban a tettazonosságra történő téves utalás alapján elmulasztott e vonatkozásban felmentő rendelkezést hozni. A másodfokú bíróság törvényesen jutott arra a következtetésre, hogy a tettazonosságra hivatkozás téves, ennek ellenére nem pótolta e két ismert sértettet érintően a felmentő rendelkezést, azaz a vádat sem az elsőfokú-, sem a másodfokú bíróság nem merítette ki.

[51] A teljesség érdekében a Kúria utal arra, hogy a vádelv kétségtelenül nem azt jelenti, hogy a bíróság tevékenysége kizárólag a vádiratban foglalt tények bizonyítottságának ellenőrzésére irányulna. Attól – a tettazonosság keretein belül – eltérhet, további vagy más tény is megállapíthat (EBH2012. B.25. II., EBH2005. 1199., BH2015. 92., BH2014. 331., BH2014. 136., BH2014. 71., BH2010. 174., BH2009. 5., BH2005. 242., BH2005. 7., BH1986. 9. II.). Így – ahogy azt a másodfokú bíróság helyesen rögzítette ítéletében – a tettazonosság elvét nem sérti, ha a sértettek számát eltérően állapíthatja meg a bíróság.

[52] Jelen ügyben a vádirat tartalmazza a III. rendű és IV. rendű terhelt vonatkozásában a sértett1 és az I. számú sértett sérelmére elkövetett emberkereskedelem büntettségére vonatkozó történeti tényállást. Az e cselekményre vonatkozó ítéleti tényállás szerint „Azt nem lehetett bizonyítani, hogy terhelt1 és terhelt2 vádlottak sértett1 és az I. számú sértett prostitúcióra történő toborzásában, Magyarországra szállításában, majd ilyen előzményeket követően szexuális célú kizsákmányolásában részt vettek volna.”(másodfokú ítélet 18. oldal 6. bekezdés).

[53] Így az ítéleti tényállásban nem eltérően került megállapításra a sértettek köre, hanem a két ismeretlenül maradt sértetten túlmenően a két ismert sértett vonatkozásában azt a ténymegállapítást tartalmazza, hogy kétséget kizáróan nem nyert bizonyítást, hogy az ő sérelmükre ezt a bűncselekményt III. rendű és IV. rendű vádlott elkövette.

[54] Mindennek tükrében a vádelvből következően (a vád kimerítésének követelménye alapján) a sértett1 sértett és az I. számú sértett sérelmére elkövetett 2 rendbeli társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntette [Btk. 192. § (2) bekezdés, (3) bekezdés h) és i) pont] miatt emelt vád alól terhelt1 rendű vádlott és terhelt2 rendű vádlott – az elsőfokú és másodfokú ítéletben megállapított tényállásban rögzítettek szerint bizonyítottság hiányában történő – felmentésének van helye.

[55] Ezért a Kúria a III. rendű és IV. rendű vádlottakat az ellenük 2 rendbeli – két ismert sértett sérelmére – társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntette [Btk. 192. § (2) bekezdés, (3) bekezdés h) és i) pont] miatt emelt vád alól – mivel nem bizonyított a bűncselekmény elkövetése – a Be. 566. § (1) bekezdés c) pont 1. fordulata alapján felmentette.

[56] A Be. 618. § (3) bekezdése a) pontja alapján akkor, ha a Be. 615. § (3) bekezdése szerinti fellebbezést a harmadfokú bíróság alaposnak tartja, akkor az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírálja a Be. 590. § (5) bekezdés a)-c) pontjában meghatározottakat.

[57] A Be. 618.§ (3) bekezdés a) pontjára tekintettel a Be. 590.§ (5) bekezdés b) pontja alapján a Kúria megállapította, hogy a III. rendű és IV. rendű terhelt terhére megállapított – és fellebbezéssel nem érintett – bűncselekmények minősítése és az alkalmazott joghátrány törvényes.

[58] A IV. rendű vádlott védője indokolás nélkül fellebbezett, jogorvoslatában a hatályon kívül helyezésre vonatkozó indítványának ténybeli és jogi alapját nem jelölte meg. A Kúria nem észlelt hatályon kívül helyezést eredményező anyagi jogi vagy eljárásjogi szabálysértést. A IV. rendű vádlott védőjének fellebbezése másodlagosan a büntetés enyhítésére irányult. A Kúria megállapította, hogy a másodfokú bíróság által alkalmazotthoz képest további enyhítés nem indokolt a IV. rendű vádlott esetében sem, mert a kiszabott büntetés megfelel a büntetékiszabás törvényben meghatározott elveinek és az adott büntetékiszabási tényezőknek.

[59] Mindezek alapján a Kúria a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 624. § (1) bekezdése alapján mindkét vádlott tekintetében a rendelkező részben rögzítetteknek megfelelően megváltoztatta, míg a másodfokú ügydöntő határozat további rendelkezései – melyeket a fellebbezések nem érintettek – törvényesek, ezért egyebekben a másodfokú ítéletet helybenhagyta [Be. 623. § (1) bekezdés].

[60] A III. rendű vádlott esetében a másodfokú bíróság nem jogerős ítéletének kihirdetésétől a harmadfokú ítélet meghozataláig letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítani rendelte [Btk. 92. § (1) bekezdés 1. fordulat]. A beszámításnál egy napi előzetes fogvatartás egy napi szabadságvesztésnek felel meg [Btk. 92. § (2) bekezdés 1. fordulat].

[61] A harmadfokú bíróság ítélete a Be.458. § (3) bekezdés értelmében meghozatala napján jogerőre emelkedik, ellene további fellebbezésnek nincs helye.

Budapest, 2020. december 8.

Dr. Székely Ákos s.k. a tanács elnöke, Dr. Gimesi Ágnes s.k. előadó bíró, Dr. Sebe
Mária

A Fővárosi Törvényszék ügyszám. számú ítélete és a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság ügyszám1. számú ítélete terhelt1 rendű vádlott és terhelt2 rendű vádlott tekintetében a Kúria mint harmadfokú bíróság Bhar.I.432/2020/22. számú ítéletével megváltoztatva a mai napon jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2020. december 8.

Dr. Székely Ákos s.k.

a tanács elnöke